

Olympische Spelen Atlete Jin Jing groeit uit tot symbool van Chinese onverzettelijkheid

‘Westerse media begrijpen niets van Tibet’

China is verontwaardigd over de protesten rond de olympische fakkeltocht. Echt boos zijn de Chinezen op westerse media die in hun ogen onjuist over China en Tibet rapporteren.

Door onze correspondenten
OSCAR GARSCHAGEN en
BETTINE VRIESEKOOP

PEKING/SHANGHAI, 12 APRIL. Als een heldin is Jin Jing teruggekeerd in China nadat zij de olympische fakkel in Parijs had beschermd tegen pro-Tibetaanse demonstranten. De foto van de 25-jarige gehandicapte schermster die in haar rolstoel met gesloten ogen de toorts angstvallig omklemt, stond afgelopen week op de voorpagina's van alle Chineestalige kranten.

„Ik ben trots op Jin Jing. Zij is onze engel en heeft onze harten gestolen”, zegt Mao Jian, een medewerker van een makelaarskantoor in Peking over „de mooiste fakkeldraagster aller tijden”. Via een ongecensureerde tv-zender in Hongkong kon hij volgen hoe agressief de jonge Chinese werd bejegend.

Jin Jing, die op haar negende een deel van haar rechter been verloor nadat in haar enkel kanker was ontstaan, is uitgegroeid tot het nationale symbool van de Chinese onverzettelijkheid. In haar woonplaats Shanghai werden gisteren posters van Jin Jing in de handel gebracht met de tekst: „Dank je wel Jin Jing, goed meisje van het moederland”.

De aanval op Jin Jing en de fakkel die zij vasthield heeft in China geleid tot een golf van ergernis, soms zelfs woede die vooral op websites overslaat in xenofobie. China voelt zich vernederd door de anti-Chinese demonstraties en begrijpt weinig van de demonstranten, die zich volgens veel Chinese bloggers laten misleiden door de Tibetaanse leider in ballingschap de Dalai Lama.

De pro-Tibetaanse demonstranten roepen ergernis op, maar echt woedend zijn de Chinezen over de westerse media. „De Tibetanen gebruiken de Olympische Spelen om in het nieuws te komen. De westerse media laten zich voor het karretje van de Dalai Lama spannen. Tibet is een interne zaak. Westerlingen weten niet hoe slecht Tibetanen het vroeger hadden”, lucht makelaar Mao in Peking zijn hart.

In Shanghai vult de 32-jarige Fu Juan, die alles via westerse televisiestations heeft gevolgd, Mao aan. „Ik heb me verbaasd over de vele onjuistheden en slordigheden in de berichtgeving van CNN en de BBC. Ik herken sowieso mijn eigen land niet in de westerse media. Er bestaat veel onkunde en onbegrip.” Fu Juan heeft net als 4,2 miljoen andere Chinezen in China, Australië, de VS en Europa de online-petitie tegen de CNN-berichtgeving ondertekend. Onder de on-

Tibetaanse én Chinese demonstranten op 6 april in Londen in de fontein op Trafalgar Square. Foto Reuters

dertekenaars bevinden zich 649 Chinezen in Nederland.

In de officiële media wordt slechts terughoudende kritiek uitgeoefend op het Westen en de internationale pers. Maar op de websites is de toon keihard, anti-westerse, nationalistisch en een xenofobie. Enkele westerse journalisten zijn in e-mails met de dood bedreigd nadat hun gegevens op onverklaarbare wijze op internet waren gepubliceerd.

„De Fransen in de eerste plaats, maar ook de Amerikanen en de Britten zijn allemaal opportunisti-

sche hypocrieten. Eerst willen zij dat wij hun Airbussen en Boeings kopen en dan keren zij zich van ons af. Misschien moeten we stoppen met de opendeurpolitiek en alle buitenlanders eruit gooien”, vertolkt een blogger uit de provincie Gansu op Sina.com het Chinese sentiment.

Vooralsnog blijft het bij verbale aanvallen op het Westen. Van grote anti-westerse demonstraties, zoals in 1999 na het bombardement van de Chinese ambassade in Joegoslavië of anti-Japanse manifestaties in 2005, is geen sprake.

De verwachting is dat de Chinese autoriteiten het ook niet zover zullen laten komen.

Toch blijven de anti-westerse gevoelens niet tot internet beperkt. „Ik begrijp niet waarom de politie in Europa en Amerika die demonstranten niet veel harder heeft aangepakt. Ze kennen de situatie in Tibet en China niet, ze zijn hier nog nooit geweest en luisteren alleen maar naar de kliek van de Dalai Lama en zijn religieuze terroristen”, zegt de Shanghaiense Fu Jian.

„Geen Chinees wil zijn eigen

De Chinese atlete Jin Jing is in eigen land uitgegroeid tot een held nadat zij op 7 april in Parijs de olympische fakkel beschermde. Foto AP

land afvallen”, stelt secretaresse Lui Xia. Zij werkt in Peking voor een Duitse exportfirma en is getrouwd met een buitenlander. „Onze ouders weten niet beter dan dat iedereen die kritiek uit op de regering in de gevangenis belandt. Ons volk is nog niet toe aan vrijheid”, zegt Liu die daarmee de levendige debatten op internet lijkt te negeren.

Adjunct-hoofdredacteur Chan Ping van het gezaghebbende Cantoneese *Weekblad voor de Zuidelijke Metropolis*, was een van weinigen in China die zijn nek uitstak. „Als nationalisme het wapen is om de westerlingen te lijf te gaan, hoe kunnen we dan van onze minderheden verlangen dat ze hun nationalistische gevoelens loslaten”, vroeg Chan zich deze week in zijn blad retorisch af.

En, stelde Chan in een weloverwogen artikel, het is inderdaad zo dat sommige westerse media fouten maakten in de kwestie Tibet. Maar was het niet de Chinese overheid die het de Chinese en westerse journalisten verbood om daar de toedracht van de rellen te onderzoeken.

Chan kreeg in reactie op zijn relativerende kanttekeningen veel verbale bagger over zich heen. En op internet is zijn foto aangevuld met een Japans soldatensnorretje. Chan wordt daarbij uitgemaakt voor *hanjin*, een Chinees die in de oorlog met de Japanners (1937-1945) samenwerkte met de vijand.

Intussen hopen de internationale en Chinese organisatoren van de Spelen dat de rust rond de fakkeltocht snel terug zal keren. Gezien het verdere traject van het olympische vuur lijkt dat niet waarschijnlijk. Het laatste stuk via Tibet wordt weliswaar een strak geregisseerde, zwaar beveiligde reis die slechts door een handvol journalisten zal worden bijgewoond. Maar elders, de fakkel moet bijvoorbeeld nog naar Japan, Australië en Indonesië, zullen er zeker anti-Chinese demonstraties worden gehouden.

Het feit dat na de Britse premier Brown nu ook de Zuid-Koreaanse VN-chef Ban Ki-moon en de Duitse

Chinese boycot van Franse producten

Op zeer druk bezochte Chinese websites als Sina.com en Sohu.com zijn emotionele oproepen geplaatst om buitenlandse producten en bedrijven te boycotten. Vooral Franse bedrijven moeten het ontgelden. Bovenaan de lijst staan Franse miljardenconcerns als cosmeticaproductent L'Oreal en de supermarktketen Carrefour. Samen met het Duitse Metro is Carrefour de grootste buitenlandse supermarktketen in China. Het Franse concern heeft meer dan honderd vestigingen in het land. De derde plaats is voor Franse auto's. Een boycot zou met name Citroën treffen, dat een fors marktaandeel heeft in China. Onderaan de lijst staan de Franse wijnen. Vooral nog worden de oproepen niet al te serieus genomen. Desondanks hebben westerse ambassades buitenlandse bedrijven en mensen in China laten weten dat zij op hun hoede moeten zijn. De vereniging van buitenlandse correspondenten in Peking heeft zijn leden gewaarschuwd voor de gespannen situatie die is ontstaan na de protesten rond de olympische fakkeltocht in Londen, Parijs en San Francisco.

bondskanselier Angela Merkel niet naar de openingsceremonie komen, is de zoveelste tegenslag voor de Chinezen.

Het besef dat de Olympische Spelen wel eens overschaduw kunnen worden door onaangename protesten begint langzaam tot Peking door te dringen. Vooral nog vestigen de organisatoren van de Spelen hun hoop op een gereconomeerd Amerikaans of Brits reclamebureau dat de olympische boodschap van 'Een wereld, een droom' beter moet gaan communiceren.